

SETMANARI AUTONOMISTA D'ESQUERRES

Redacció i Administració: Canovelles, 6

INFORMACIONS DE LA COMARCA**GRANOLLERS****El veritable poble**

Del poble se'n parla massa sovint; i, el que és pitjor, pels elements que ni el coneixen ni l'estimen.

No és que pretinguem donar patents perquè hom pugui emprar determinats mots, però volem fer unes consideracions per tal de que ressalti el contrast grotesc que s'ofereix davant de l'espectador amb el fet inaudit produït per certs elements en presentar-se amb caràcter messiànic i fingir-se els salvadors d'allò que enviliran, si de fet s'acceptés el tutelatge que pretenen exercir.

El millor actor sabrà fer admirablement un paper qualsevol, però una representació té el temps limitat; passat aquest temps, cada ú és com és i encara que tothom segueixi abillat igual, per més gegantins que siguin llurs esforços per a portar la farsa a la vida normal, és impossible un fingiment perdurable. I acabat aquest límit, establerta la convivència amb el públic, aquest de seguida pot donar-se compte de la qualitat dels homes de les taules.

Es en la vida quotidiana que es coneixen els homes; el primer cop de vista no és pas suficient per a jutjar-los; sobre tot si l'interessat té esment de que està observat. Cal saber esperar; que es cregui desapercebut, per tal de que es manifesti tal com és. Si el caràcter té tendències pronunciades, no tardarà pas a donar-ne senyals; aleshores, si en l'individu que tenim en estudi hi hem copsat esperan-

Contribuent

Perquè tinguis coneixement de com s'apliquen actualment els impostos municipals perquè sàpigues el favoritisme imperant a la Casa Gran, cal que quan se't presenti al cobrament l'impost d'inquilinat, pensis que En Ramon Montañà, assessor honorari de l'Alcaldia, paga 8'46 pessetes l'any. Es dir, **DUES PESSETES AMB ONZE CÈNTIMS I MIG CADA TRIMESTRE**

Fixa't amb el que tu pagues i veuràs que pagues més que En Montañà, perquè ell és EL QUE PAGA MENYS

Llavors compara la teva casa amb la seva, i et convenceràs que la equitat i l'igualtat de tracte s'estira i s'arronsa davant la qualitat del contribuent

ces, vindran confirmades o vindrà el desengany consegüent.

En aquests últims temps hem presenciats el desencís pels que d'una manera lleugera miraven esperançats a determinats individus que eren desconeguts per llur actuació.

Considerar els productes d'importació de millor qualitat que els indígenes, és un fet que es repeteix sovint, malgrat els escarments i equivocacions sofertes. Quan en política és adoptada aquesta norma i hom manlleva dirigents que devenen colonitzadors, l'afer devé seriós i s'agreja si la conducta dels colonitzadors arriba a ésser una ofensa a la dignitat dels ciutadans.

Si a més a més els pseudo-demagogs importats es posen tossuts i volen daurar la píndola fent invocacions profanadores, cal desautoritzar-los, plantant-los en cara la seva insolència.

Per tal de distingir entre colònia, poble i la casta que es creu tenir dret a de-

terminats privilegis sobre el mateix, avui hem cregut convenient dir què entenem per poble, a veure si aconseguim que, segons qui, allixonat, no en parli tant a tort i a dret.

El poble el formen el conjunt de ciutadans que amb llur treball fan prosperar un país. Sense l'esforç del treball no és possible crear riquesa. La riquesa d'un país—i en això coincidim amb els economistes burgesos—es compta més pel que produeix que per la moneda que posseeix, ja que en una contrada estèril les divises emigrarien irremissiblement.

Aquest coneixement s'ha fet tan general que, malgrat i els trucs amb que les dretes burgeses voldrien distreure'ls, els treballadors cada dia tenen més consciència de classe i de com són imprescindibles en la vida social.

Sortosament, pel bé de la justícia, grans victòries asseguruen la marxa del progrés al qual serveixen arreu del món els homes d'esquerra. Ja ho recordava, pocs mesos abans d'ésser assassinat, el malograt Layret; ell deia, optimista, que així com la revolució francesa aconseguí el reconeixement dels drets de l'home, la revolució russa farà el mateix amb els drets dels treballadors, que són, al cap i a la fi, l'essència del poble.

X.

LLUITA sol·licita del Govern que s'indultí de la totalitat de la pena a tots els presos per delictes polítics, sense distincions de cap mena.

Demanem el mateix per tots quants afecten els delictes anomenats socials. La pau entre els homes ha d'aconseguir-se per indrets diferents als de fins ara.

Les injustícies de segles, imposen que es dispensin nobles vehemències. Si es portés compte amb «Debe» i «Haber», quant de temps tardaríem a nivellar-lo!...

El caient conservador de totes les dictadures (feta excepció de la dels soviets), les fa modelar més d'una vegada l'actuació de la justícia, amb manca de consideració a la igualtat, enfront els que sofreixen ses conseqüències.

La pietat, sigui quin sigui el motiu que fassi sentir el pes de la llei, no pot tenir capricis i hem de pensar sempre que, posades en un pla de fraternal igualtat les consideracions socials, disminuirien en una gran proporció els casos que cauen dintre la freda aplicació de les penalitats legals.

LLUITA no té fronteres en tot quant a aquesta virtut es refereix, i per això, després de celebrar la promulgació de l'última amnistia i indults, demana, en justícia, igual gràcia en favor de l'exdiputat a Corts, En Francesc Macià i de tots els seus companys. Res més just que això. El sacrificar-se per un ideal fa ressaltar el valer moral dels homes, i, amb encert o sense ell—allà cada ú—, el senyor Macià i els seus companys exposaren llur vida en defensa d'un credo polític.

Mentre aquests abnegats polítics estan en l'exili, molts que alardegen de pensar com ells, caciquegen plàcidament amb l'apoi del Poder Públic.

De cara al poble

Quatre mesos de dictadura d'En Jaume Riva (abans Santiago) i totes les «coses groixudes» resulten naturals i sense importància. L'esperit d'ofegar la voluntat popular, que tant pregonen de voler respectar, li fa aprofitar l'apoi del Poder Públic, solament en el que té d'arbitrari i d'abusiu.

La legalitat o illegalitat de la constitució dels actuals ajuntaments, sobre tot comparant los amb els anteriors, és cosa que podrien tractar els especialitzats en dret, però pels liberals de veritat, si abusiva fou la constitució dels anteriors, d'igual, d'exacta dolença pateixen els actuals, i l'única excepció que en benefici d'aquests podria fer-se és la de que estan integrats, en un 50 per 100 per elements que havien obtingut, en altre temps, la confiança popular.

Doncs bé; el que a la nostra ciutat no s'avinguin, aquests elements populars, a amansir-se davant la dictadura del senyor de Riva, els fa caure en les ires de la seva omnipotència, i projecta, i segurament aconseguirà, la seva destitució. Res de més honorós, per l'home d'ideals, i de bona voluntat, que veure's perseguit, per l'enteresa, la valentia, la fermesa i la llealtat amb que els defensa! Res que siga contrari a la bona administració, ni al carinyo i entusiasme amb que tot bon granollerí ha de servir els interessos de la ciutat, no pot acusar a aquests dignes ciutadans; però el senyor de Riva, obcecat i engrèit amb el poder que gaudeix del «Govern del Rei», ha emprès folla cursa, i res no el detura davant del seu interès, que no té res de general i sí molt, moltíssim, però moltíssim, de particular.

En donar la veu d'alerta, sabem prou bé com les gasten certs senyors, i tot quant fassin ens semblarà poc encara. L'únic que desitgem, és que la ciutat s'enteri amb serenitat d'aquestes extralimitacions i atropells, i que desapassionadament vagi anotant-los.

Sembla que l'«opinó pública» desitja que sigui Alcalde de la nova situació l'ex-Alcalde de la primera Dictadura, En Antoni Cunillera, i consellers, també de R. O. *naturalment*, els senyors següents:

Pere Pineda i Carrencà, Esteve Camillo, Manuel Puntas i Viñas, Miquel Vilageliu, Ramón Montaña, Esteve Margarít i Josep Mayol.

Aquests senyors, amb moltes probabilitats, doncs, seran designats per a ocupar el càrrec de conseller, i els que tingueren la dissort de deure el seu nomenament a una votació popular hauran de deixar-lo per l'omnipotència d'aquest *nou senyor feudal*, que durant la seva vida no s'ha mogut més que per petiteses, i que en la seva actuació, tant en aquesta ciutat com en el districte, no ha tingut, fins avui, i ens plauria de rectificar en l'avenir, un sol acte que l'acrediti de bon polític ni de que senti interès en favor del bé general.

Fes memòria, volgut lector, i a veure si pots refutar nostres afirmacions.

D'això, s'en diu governar de cara al poble.

D'això, s'en diu respectar l'opinó pública...

Coses

Conque, amics, eh?... ¡Qué amigos tienen, con tu, señor Clarinet! Ve a ésser com allò de: Entre amigos, con verlo basta. I, pobres xicots!, amb un amic tan amigo com tu, veuràs, és allò: «El qui va amb un coix, al cap de l'any és tan coix com ell». I, mira, això sigui dit en secret: si coixegen amb la teva manera de coixejar, ja estan frescos, señor Clarinet, ja estan frescos!..

Tu ets d'aquells que t'ho fas pagar, i, mira si fa riure, fins i tot—ei!, mentres paguin—escris coses per a setmanaris d'esquerra catalanista, cobrant per partida doble: de la política regionalista, és dir, dels de la dreta. ¡Quin peix, eh, Clarinet?, estàs fet!... La qüestió són pessetes, i el demés són trons, perquè és allò que tu dius: «A camarón que se duerme...»

I, mireu que és prou!... Cobrant i tot, retreure allò de les plaques, i dir allò de lladregots. ¿De quines plaques parles, Clarinet?..

No val a senyalar, *chico*, perquè amb això de les plaques i lladregots que dius tu?... No tems que es puguin donar per ofesos els teus *quefas*: aquell Ros, as-capdavanter administratiu-comunal (¿chic?) i aquell altre Ros...? ¡Ell: l'autor!... Ja et conec, herbeta, que et dius marduix!... L'àrbitr!... Tot és igual arbitrar partits de futbol, com ésser àrbitr d'això de l'administració-comunal, amb plaques i tot!...

No sé; per mí els vols mal, embolicant-te amb l'assumpte de les plaques...

***

Encara el senyor Clarinet parla més de plaques. Encara en parla, i no sé que diu de la família; del germà i de la voluntat; d'amics i d'incondicionals; de que si haguessin acordat posar-hi el seu nom; de que ell mateix l'hauria tret, embolicant-hi tot allò de la vergonya i no sé què més. ¡Ai, Senyor, i com canvien els temps! ¿No fa, senyor Clarinet, que per a donar-se vergonya de qualsevol cosa que siga, primer cal tenir-ne d'això, de vergonya?

FLIT

Investides

Des del dia que va pendre possessió de l'Alcaldia de la ciutat de Granollers don Albert Rosàs s'han pagat, per diferències d'interessos provinents de l'emprèstit, 11,089'26 pessetes.

—LLUITA demana al Sr. Alcalde que es serveixi proposar que sigui declarat lesiu l'acord de l'Ajuntament de la primera Dictadura que es refereix a l'emprèstit.

—Hem passat una altra setmana baix la *dictadura política i econòmica de gent forastera*, i, sense tenir en compte els perjudicis morals que aquest càstic reporta a nostra ànima granollerina, pel sol concepte de l'emprèstit, Granollers ha pagat 663'46 pessetes per diferència d'interessos.

—La quota que s'havia fixat, en època de la primera Dictadura, per a contribuir, els pobles d'aquest districte judicial, a la lloable idea del sosteniment de l'Hospital Comarcal, ha estat augmentada per la Diputació de la segona Dictadura «en més del doble.»

Bravo! LLUITA calla; però en pren nota.

—**El secret d'una traició.**—El coneixem, i ens dóna la mida del valer moral d'alguns senyors; però no és la nostra missió fer ressaltar certes misèries.

Per ara callem, tot i pensant en l'afortunada intervenció del Diputat provincial don Josep O. Guanyabens en el darrer Ple celebrat per la Diputació Provincial de Barcelona.

—LLUITA s'adhereix a la petició del nostre estimat confrare «Acció» demanant al Sr. Alcalde de tota mena de dades referents a l'emprèstit municipal de 2.000.000 de pessetes, amb les següents ampliacions per a major satisfacció del poble que paga (*salvant excepcions recentment posades a la vindicta pública*):

Quantitat ingressada com a producte net de l'emprèstit.

Quantitats gastades fins a la data.

Saldo a favor de l'Ajuntament dipositat en els bancs.

Interessos que aquests abonon.

Llista dels Consells d'Administració dels bancs referits.

Advocats i procuradors, dels respectius bancs, pel què es refereix a assumptes de Granollers i del districte.

—Don Santiago Andreu i Barber, actual Diputat Provincial, representa el districte de Vich Granollers, per on fou elegit per l'article 29, cosa que demostra la consideració i estima de tots els elements polítics del districte, que el consideren—i té mèrits sobrants perquè segueixin pensant igual—digne representant de tothom.

Preguem a l'il·lustre advocat que ens fassi l'honor de tenir en compte ço que recordem, en la seguretat que si ho fa així, en reberem beneficis de tot ordre.

Crònica de teatres

Majestic

Dissabte tingué lloc, al Saló Majestic, la presentació de l'excel·lent companyia de comèdia castellana Sepúlveda-Mora, procedent del Poliorama, de Barcelona. Aquest prestigiós conjunt posà en escena la deliciosa comèdia dels germans Quintero, *Las de Caín*.

Creiem que és endebades que fem ressaltar el treball meritíssim d'aquest estol d'artistes capitanejats per l'inseparable «duo» Sepúlveda-Mora, un dels millors conjunts artístics d'Espanya. N'és una afirmació la brillantíssima temporada del Poliorama, on anyalment són rebuts amb gran simpatia i respecte i l'acolliment idèntic en els millors teatres del Centre.

Esmentem que l'obra representada perteneix al gènere dels prestigiosos Quintero; «or de llei», que diguessim; garantia suficient per a satisfer el més exigent. Els personatges parlen amb la pulcritud i galania del verb, càlid, magnífic i rublert d'optimisme dels il·lustres autors sevillans. Divertidíssima la trama, on s'ens mostren abastament els «mals de cap» del pare, cap de família, que el rodegen vuit filles (molt simpàtiques) i que és precís emmaridar-les, per evitar els giravolts que ha de fer per a «viure». Es admirable l'ingeni del «papà», que es descapdella en forma intel·ligentíssima per a «pescar» els respectius consorts. També es mostra, en dita obra, que el jovent bo i calavera, mandrós i despreocupat, però amb bons sentiments, pot fer feliç a qualsevol «ninfà».

La gràcia, espontànea en tots moments, provocà la riulla del públic sense cap mena d'esforç, rubricant al final, amb forts aplaudiments, el meritíssim treball de tots els artistes: el millor conjunt dels que fins avui han actuat en nostra ciutat.

Bé ens plauria una nova actuació, emperò cal recordar que assistirem a la representació sols un centenar d'espectadors, i això indiscutiblement deixà en l'ànim dels artistes una impressió ben poc falaguera.

NOTICIES

Diguem, però, que l'empresa del Majestic no s'excedí pas en la propaganda. I podem afirmar que molts granollerins, que els plauen aquestes manifestacions artístiques, ignoraven la celebració de dita vetllada. No m'és possible esbrinar per quins set sous els senyors que regenten nostre primer saló d'espectacles no possessin més cura en la propaganda davant de la presentació de tan perfecta companyia. Perquè, ¡senyors!, anunciar una companyia de primer ordre amb uns simples i esquitits programes de cinema, denota, si res més no, manca de direcció, apart de la desconsideració i descortesia envers un conjunt d'artistes amb mèrits ben reconeguts per trobar-se molt per damunt de la forma tan poc agradosa en que foren anunciats. Es llastimós aquest procedir perquè, n'estem ben segurs, tindrem ocasió de veure anunciar amb «bombos i platerets» alguna de les moltes «chavacanades» que ens serveixen i que rondan per aquests mons de Déu mancats de brúixula, que en presenciar llur treball perdem llastimosament el temps i l'humor.

FANNY

Crònica d'esports

Promoció a la Segona Preferent

Diumenge el Granollers i el Gimnàstic jugaren al camp local el segon partit del torneig per a l'ascens a la segona preferent.

Els trenta cinc minuts de joc i no més per retirada de l'equip tarragoní, foren una demostració contundent de la superioritat granollerina, que va dominar completament al Gimnàstic.

Aquest equip aconseguí el gol als dos minuts de començar-se el partit d'un *frekic* molt ben executat.

Aquest gol, en comptes de fer defallir als del Granollers, va envalentonar-los d'aïtal manera, que es feren amos absoluts de la situació i dominaren tant com volgueren a llurs contraris.

L'esplèndida actuació del Granollers, però, no tingué el premi merescut degut a la felicitat intervenció de Sanahuja, que, además de manifestar-se com un excel·lent porter, va tenir, com vulgarment es diu, el *sant de cara*, molt al revés del que va passar als equippers locals.

També en el Granollers trobarem a faltar el davanter centre titular Saura, que lesionat, fou substituït per Garí, que no te encara prou força per a arrencar-lo com a conductor de la ratlla atacant.

No hi ha dubte que si Saura s'hagués pogut arrencar, la desfeta del Gimnàstic hauria estat formidable.

Amb tot i aquests defectes, cal observar que

el Gimnàstic hauria estat abatut per un marge de gols que no hauria deixat lloc a discussions, tota vegada que la forma física dels seus jugadors en el moment que varen retirar-se del terreny de joc, era deplorable, i no precisament per lesions, sinó per l'esgotament d'energies, degut a l'estorç formidable fet per tal d'aturar el continuat domini dels locals, que a cada minut que passava, era més perillós i contundent.

Una prova del domini exercit pel Granollers són les nou *corners* llençades contra el Gimnàstic, per dugues en contra d'ell.

***

Quan havien transcorregut 35 minuts de joc, en assenyalar, l'àrbitre, una falta contra el Gimnàstic, Sanahuja protestà en forma incorrecta, i, en ésser amonestat per aquell, va insolentiar-se, insultant-lo.

L'àrbitre va manar la seva expulsió, negant-se el jugador a obeir-lo; llavors fou requerida la força pública i Ferrer, sub-capità del Gimnàstic, va dir a l'àrbitre que si Sanahuja era expulsat es retirava tot l'equip.

L'àrbitre, però, va mantenir l'ordre d'expulsió i es retirà el Gimnàstic.

Parlaments i més parlaments; sortida de l'àrbitre, que cridà els equips per tal de continuar el joc, presentant-se només el Granollers i quedant per tant, evidentment demostrada la retirada del Gimnàstic.

L'intervenció de la força armada que hi hagué després, entenem que per res atany a la retirada del Gimnàstic que va obrar amb lleugeresa i deixant de banda l'esportivitat del club i també deixant de tenir en compte que en el camp hi havia el públic que havia pagat religiosament per a veure el partit.

La resolució d'aquest assumpte, quan escrivim aquestes ratlles, està pendent encara.

Varen actuar d'àrbitre i linesmens els col·legiats Fabregat, Peris i Comorera (L), respectivament.

Partits amistosos

Diumenge el segon del Mollet fou vençut pel Ràpids del Granollers, per 3 a 2; l'Arrabal guanyà al Penya Ferro, per 2 a 1; La Garriga al Penya Blau Grana, per 4 a 1, i La Raca al Penya Picarol, per 4 a 1.

D'aquests partits amistosos sobressurt la victòria dels Ràpids damunt del reserva del Mollet en son propi terreny, demostració del bon conjunt de l'equip granollerí.

Avui, de campionat

Avui ha de jugar el Samboià-Granollers, el Gimnàstic-Vilafranca i el Manresa-Horta.

Tres partits difícils pels equips de la segona ordinària.

Com sempre, volem ésser optimistes i creiem en un bon paper de l'onzè granollerí.

GOL

Ha estat objecte de comentaris que fos l'Alcalde sol, sense cap dels regidors de l'Ajuntament, qui acudís a complimentar l'Infant don Carles, Capità General de la Regió, en la seva visita a Granollers efectuada dimarts d'aquesta setmana.

Ja en la sessió municipal, el Tinent d'Alcalde, senyor Pagès, va formular enèrgica protesta contra el procedir del senyor Rosàs, en no convidar els seus companys de Consistori a l'acte de retre homenatge de consideració i respecte a la primera autoritat militar.

—Els veïns del carrer de Josep Umbert varen acudir a l'Ajuntament per tal de palesar llur protesta pel funcionament illegal d'un molí en la casa número 4, que els produeix molèsties.

El més estrany del cas, és que hom diu que es compta amb un permís provisional de l'Alcalde, quan es discuteix si deu autoritzar-se o no la instal·lació del motor de 15 H. P. i la consegüent maquinària.

A propòsit d'aquesta qüestió, «Un Vecino» ens ha remès un escrit de protesta també, que per excés d'original avui no li podem donar publicitat.

—Amb tot i haver acordat, la Comissió de Foment, que no podien continuar-se les obres d'urbanització del tros nou del carrer de l'Enginyer, que prèviament no es treïés el repartidor d'aigües que hi ha, com ja ho havia acordat l'Ajuntament anterior, puix que amb la nova urbanització aquell dipòsit queda al mig del carrer, el conseller senyor Gibert, propietari d'una casa del dit carrer, amb consentiment del senyor Alcalde ha seguit fent les obres en les parets que estan afectades per el nou traçat, i les ha fet pagant el municipi i sense acord que l'autoritzi.

—Diumenge tingué lloc, al saló teatre de La Unió Liberal, el festival a profit de la Colònia Escolar i ampliació de les escoles de dita Associació.

El programa, molt extens i variat, va descabellar-se normalment, obrint la festa els alumnes de l'Escola amb exercicis gimnàstics, que sots l'intelligent direcció d'En Manuel Fabregat, foren molt aplaudits.

Seguidament els germans Camps ens delectaren amb un escollit concert de violí, mostrant-nos llur avenç artístic, essent molt felicitats, així com el tenor Josep Pineda, que féu les delícies dels concurrents amb qualques cançonetes del seu extens repertori. Com a fi de festa, l'Esbart de Dansaires, interpretà una sèrie de danses i ballets típics de nostra terra, que, tant per sa novetat com l'exquisit gust artístic dels executants, foren rebuts amb gran simpatia i respecte.

El públic regracià el concurs desinteressat de tots amb xardorosos aplaudiments.

Fou molt de doldre, donat el caire benèfic de la vetllada, que no hi assistís la concurrència que mereixia i era de desitjar; emperò cal recordar que degut a la forta xafagor que regna, el públic es retreu considerablement, cercant llocs on la temperatura resulta més agradable.

Revisat per la censura governativa

Imp. Garrell : Clavé, 25 : Telèfon 23 : Granollers

Pompes Fúnebres "LA VICTORIA, S. A."

Carrer de Barcelona, 30 ♦ GRANOLLERS ♦ Telèfon 267

Aquesta Empresa s'encarrega de tota classe de serveis funeraris ajustant-se a les disposicions regulades per la Llei de Sanitat

AUTOS COTXES FÚNEBRES "HISPANO" PER TRASLLAT DE RESTES MORTALS

Gran assortit en CORONES, PENSAMENTS, CINTES, CREUS, ANGELS i demés estres funeraris

Aquesta Empresa garantitza al públic que tots els serveis que se li encarreguin, seran realitzats a preus més reduïts que en qualsevol altra funerària i amb tota rapidesa i pulcritud.

SERVEI PERMANENT

**Anís
Picarol**

FABRICA DE LICORS I ANISSATS
de

Francesc Ventura

Xampany "Codorniu" i Xampany "Montbuy"

Demaneu-lo a tot arreu

Despatx
Plaça del Bestiar, núm. 24

Granollers
Telèfon 75

Fàbrica
Plaça de la Mercè, 3, 4 i 5

Gran Fàbrica de Gaseoses i Sifons

CLOTET

Fàbrica

Carrer de Paludàries

Despatx

Plaça d'Àngel Guimerà

GRANOLLERS

TELÉFON 74

Tota l'aigua emprada per aquesta casa per a la fabricació dels seus acreditats productes és esterilitzada amb OZONO, el procediment científic de més eficàcia

Concessionari únic de les cases

Societat anònima DAMM

Orange Crus S. A. E.

Demaneu sempre el «Sifon Clotet» extra esterilitzat

CASA PARÍS

GRANOLLERS

La més important de Granollers en Camises, Gorres, Barrets, Corbates, Mitjons, Elàstics, Cinturons i Bisuteria
Camises Sport amb colls de dues formes
Perfumeria de les millors marques : Venda a raig
Vestir-se amb articles de la CASA PARÍS, és un segell de distinció
Vingui vostè a visitar les nostres vitrines

146 : Carrer del General Prim : 146